

В. „Плевенски Гласъ“
излиза всека неделя сутринта.

Цѣната на вѣстника е за вѣ България:
За година . . . . . 8 лева
„шест мѣсѣца . . . . . 4 . . . . .
За вѣ странство:
За година . . . . . 10 лева
„шест мѣсѣца . . . . . 5 . . . . .

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢ
ИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Всичко, шо се отнася до вѣстника, се
испраща въ Администрацията, която
се наименува „България“.

Задължително се плаща по 3
стотинки за вѣдници странства, а
на избрани места по 3 ст. за дѣлъ
обнародвания. Стойността за всеко
издание се внеса въ администрацията
срещу разписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

— Рускиятъ прѣстолонаследникъ Георги Александровичъ, синътъ на о. Бозѣ почивши императоръ Александъръ III е починахъ на 28 Юниятъ н. г. Тая прѣждѣврѣменна смърть е пополнила въ скърбъ цѣла Русия. По тоя случай само въ София е имало панаходи и въ дворецъ е наложенъ тридневенъ трауръ. Нашето фалшиво русофилско правителство и въ този случай показва, че то не е искренно въ щедритъ си обѣзования, печатани въ видъ на програми. Ако бѣше умрълъ нѣкой нѣмски принцъ, вѣроятно щѣхме да имаме не тридневенъ дворцовъ трауръ, а шестъ седмиченъ, каквите случаи има, и въ цѣла България щѣхъ да станатъ панаходи за починалия. Днесъ за смъртта на внука на нашия освободителъ, която прѣждѣврѣменна смърть оплаква цѣла Русия, никакво распорѣждане за панаходи. При това нека се знае, че на погребението България нѣма да биде прѣставлявана отъ никога.

Обявление.

Редакцията ни е упълномощила г-на Асънъ К. Бърдаровъ да събира абонамента за вѣстника ни за минулата и настоящата година и да записва нови абонати.

Молимъ приятелите да му указватъ нуждното съдѣйствие.

г. Плевенъ, 25 Юни 99 год.

РЕДАКЦИЯТА.

ПЕТРЪ НАЧЕВЪ

бившъ администраторъ и сѫдия обявява за знание, че ще се занимава за на прѣдъ съ адвокатска професия въ градътъ Плевенъ.

П. Начевъ

РУССОФОЛСТВО ИЛИ ШАРЛАТАНСТВО?

Днешното ортакъо правителство, повикано на власт отъ Дворецъ, по милостъ, заради 12 годишно глупуване въ полето на партизанските борби, рече при встъпванието си, по подражание, да декларира нѣщо сензационно, отъ висши дипломатически характеръ и, по една вѣчна орисия на гламавщина, то се хвани о единъ въпросъ, глозганъ дори до баналностъ. Сливане, подиръ сливанието програмата на побратименитетъ вѣлци и най послѣ провъзгласяване на внушеното отъ горѣ и отъ рано обмислено ново русофилство — го бѣхъ първи тъкъ актове отъ политическата дѣялност на новите спасители, призвани да служатъ като джелати на изджихащия народъ. Отъ вдигнатия шумъ, естествено, най интересно, бѣше русофилството на „великата партия на народа“, която, като блудница, напустна тоя народъ въ най критическия моментъ, хвърли се въ обятията на едноличното величие, за да се язи съ ками, ножове, кринки и шайки на изборното място, гдѣто народа искаше да заговори, да произнесе неумолимата си присъда върху измѣнниците. Но „пуштитъ клисурци станахъ московци“ и фаворизираните дипломати вѣрвали вече, че „Стоянъ е надсвиръ бапца си“. Опозиционните печатъ побѣрзаха посочи на шарлатанството, което се криеше въ изявленето на новопокръстенитъ, обаче укоритъ и заплювкитъ се посрѣдници съ оригиналната онай подсмивка, която тури край на всѣка сърдъцъ срамъ и която така низко характеризира либералитъ отъ 1887 година. Но никой не вѣрваше, че безочливостта у тия хора ще отиде

толкова далече, колкото я виждаме сега. И ако се взрѣме по хубаво въ дѣлата на ортаките, то чий, при всички имъ шумъ за нѣкакво русофилство, смѣло и, безъ да рискуваме, да не казваме непоколебимата истинъ, можемъ да нарѣчемъ слѣдитъ либерали пионери на австрофилството въ България, нѣщо повече — лакеи на австро-италианските интереси у насъ. За да установимъ това по ясно, ще посочимъ по напрѣдъ на факторитъ, които създадохъ и хранятъ двѣте течения: русофилство и австрофилство въ нашия партизански животъ.

Така, съвсѣмъ не е вѣрно, че исклучително благодарността за избавлението ни отъ турско-робство е майката на силно развитото у насъ русофилство; това е една второстепенна причина, която съвсѣмъ не е въ състояние да създаде и поддържа едно чуждо нравствено влияние, та било то и въ най благодушния народъ. Економическите стрѣмежи на новото врѣме съ главнитъ зародиши на установеното и окрѣпилото русофилство въ България. Да се обяснимъ.

Още въ 16 столѣтие капитализма показваше своите рога въ Западна Европа и подравяше мълчаливо, но сигурно основите на онази абсолютизъмъ, който, изроденъ въ една развратна самомнителностъ, люлѣше парализираните си крака върху трона, огрозяващи се отъ народния гнѣвъ, безъ да помислюва даже за борба съ трѣбованията на настѫпащето бѫдѫщо Голѣмата французска революция, която тъка лесно качурна недосегаемия тронъ, бѣше единъ актъ на срѣдното по богатство съсловие, което като съмѣтание да охранява и осигорява своите интереси, създаваше почва за развитието и израстванието на едрия капитализъмъ, който по сetiнъ, въ знакъ на благодарностъ, погълна и революционната дрѣбна буржоазия. Но развитето на капитализма е немислимо безъ широко поле за подвизаване, безъ тѣржище, което никога да не прѣстава да поглѣща, за това ние виждаме, само въ половина столѣтие частната инициатива да простира ржакътъ дѣржавната политика, да я омалощава, покорява и подчинява на своите интереси. И следъ това на мястото на чисто националните стрѣмежи, на мястото на военната слава и монархически капризи се нагнѣзда политиката на интереса, която създава Колбертовци, Кромвеловци, Смитовци, Листовци и най послѣ гермофродита Бисмаркъ. На късо казано, мястото на прѣжната политика се заема отъ една съвсѣмъ нова политика — отъ онай на хладния капиталистически интересъ. И въ настояще врѣме колко струватъ жаждата за отмъщение за поражението при Седанъ, за побѣдата при . . . . . , па даже и Лотарингския въпросъ прѣдъ колониалната политика и дипломатическите усилия за завоюване извѣнграницни индустритълни тѣржища? Прослѣдѣте историята на частичната дѣялност на капитализма и прѣдъ въстъщество се открие картина отъ ужаси, прѣдъ която космитъ настърхва и вие въ очудяване питате: възможно ли е, чувството на състрадание да бѫде изгонвано съ такова хладнокръвие, което ни прави да не вѣрваме, че човѣка е творение на едно божество, мислѣмо въ какъвът образъ щете? Да, има случаи, гдѣто религиозния фанатизъмъ и безсърдечието на срѣднѣвѣковните инквизитори да блѣднеятъ прѣдъ ледеността на жадния за злато човѣкъ. А на политиката на Австрация въ Балканите не може да се откаже нито онай материалностъ, нито това жестокосърдечие и лакомство.

Казаното до тукъ не може напълно да се приспособи и къмъ Русия. Наистина каймански капитализъмъ и тамъ рови като къртица подъ земята и има за първа прицѣлна точка абсолютния монархизъмъ на тестаментарното славянско величие, но, като оставимъ на страна още не добре и не ясно опрѣдѣленитетъ цѣли въ колониалната поли-

тика и азиятските завоювания, не може да се откаже, че въ политиката на Русия едно почетно място заема и плѣменното расположение, което нѣкога студени западни дипломатии наричатъ политическа наивностъ. Не на тая ли политическа наивностъ длѣжатъ своята свобода Сърбия, Гърция, България, че и Критъ неотдавна? Не тя ли е призрака, който смущава сънътъ на цивилизованата и дипломатическа Австрация, когато бѫлнува Солунъ, че и цѣла Македония? Коя отъ другите култивирани дѣржави може да се похвали поне съ единъ актъ на високонравствената народна или дѣржавна благодѣтель, да жъртува нѣщо за свободата на другите, за скъсване робските вѣриги на единъ народъ? Да поробватъ — да, но да освобождаватъ — това не е работа на ненавиждатъ, честни европейски дипломати. Хайде, да не си затваряме очите прѣдъ дѣйствителността! Много пъти повече е за прѣдпочитание жестокия абсолютизъмъ на руския цар прѣдъ алчността на австро-италианския еврей за кървавия потъ на трудащия се българинъ. А българина допушта всичко върху си, но располагания на другите съ кесията му извиква татарския му инстинктъ и то толкова справѣдливо, колкото нечестно, гнусно и прѣстъжно е и самото грабителство.

Досвѣщате се сега, че не нѣкаква си благодарностъ, а почувствованото австро-италианско благодѣтельство е причината на русофилството въ България. Наистина, до прѣди 10—12 години можеше да се говори за русофилство, базирано на благодарностъ, но то бѣ проходяще, замѣстено съ га отъ съзнателното, укрѣпено русофилство въ границите на отечествения патриотизъмъ. И, наистина, въ границите на тоя патриотизъ сега, съ малки исключения на нѣколко продажни слѣпци, нѣма нито единъ българинъ, който да не е русофилъ, особено кагато работата се отнася не само до официална Русия, а и до руския народъ; защото, въ повечето случаи, чувствата на симпатия или антипатия у една народна масса се поддържатъ не отъ дѣлата на официалните правителства, а намиратъ отглъщъ въ сѫщите чувства у другата респективна народна масса или мимо тия послѣдните упражняватъ извѣстно влияние. Така се обяснява враждата и ненавистта между Германци и Французи, омразата на Швейцарците къмъ чужденците, Австро-италийското влияние въ България, което е създадено и се крѣпи отъ частната инициатива на австро-италиански базиргани — експлоататори, подкрѣпени главно отъ географическото имъ положение и културно състояние и пр.

Сега, Радославовъ самъ за себе си и като прѣдставител на либералната партия въ своята досегашна обществено-дѣржавна кариера неможе да се похвали, че е проявилъ дѣялностъ, която би му дала право на притенция върху патриотически русофилизъмъ, защото всичките му дѣла идатъ да утвѣрдятъ, че освѣнъ единъ безмисленъ партизански инатъ, нищо разумно не се е гнѣздило до сега въ кокетската му глава. На прѣганието му въ народното събрание за покръщаване прѣстолонаследника, за възвръщанието на Др. Цанковъ и пр. бѣхъ акробатски приеми за допипване лоста на дѣржавното управление, а декларацията за русофилство въ програмата на слѣтътъ либерали — едно безподобно шарлатанство. Думи не правдолюбчиви съ винаги голословие, за това да обяснимъ твърдѣнието си.

Да прѣскочимъ всичките подвизи изъ миналото властуване и партанизуване на Радославова и дойдемъ до най послѣдното настояще-Акта на прокарване заема и отдаване подъ наемъ желѣзнниците, разгледани отъ политико-економическо научно глаголище, въ безспорно единъ прѣдателски актъ; относително историята на негово то изнинание, създаване и узаконяване той е прѣди всичко очибиюще една явна продажба на съвѣтъта, лакейничество и резултатъ на онай

жажда за власт, а можа би и за пари, каквато подобни историята рѣдко може да ни покаже. Най малкото, което безъ възражение може да се твърди, то е, че съ приемание заема нашата вътрешна и външна политика, особенна търговската, съ поставени въ една нераскъсаема железназависимост отъ интересите на австрийския капитализъм, кръпител на официална Австрия. Този е юздата, която виенските евреи ни наложиха, за да могатъ да охладяват отъ връме на връме ищащи за свободна самостоятелна работа въ вътрешно или международно отношение, особено когато ни се дошъде да призовеме на помощ естествената, плътмена руска симпатия. Съ този актъ траптътъ, когото западните дипломати копаятъ между настъ и Русия, стана на още нѣколко метра по дълбокъ. Да, може би, толкова дълбокъ, щото, ако поискаме нѣкога да го прѣскочимъ, сигурно ще си строшимъ главитъ. А какво да кажемъ за Македония? Бѣдна страна, запиши въ историята на твоите страдания, че тъмния български дипломатъ, носящъ името Радославовъ, е послѣдния джелатинъ, който за една глупава власть ти отрѣза за винаги отъ насъ, като ти остави сама между зиналата австрийска ламя и азиатската кръвожадност!

Слѣдъ всичко казано, лѣсно е да се извади заключението, което ние прѣслѣваме съ настоящата си статия. По всички изявления, направени отъ министри и князъ, съ вижда, че властьта е повѣрена Грекову и Радославову подъ условието за непремѣнното прокарване на този исканъ отъ горѣ заемъ. Тия двама, колкото и да сѫ глупави, не сѫ могли да не разбиратъ послѣдствията отъ заема тъй, както ние токо-що ги описахме. При всичко това тѣ се съгласяватъ и като приематъ прѣдателството на българския интереси, излизатъ да лицемѣрятъ съ провъзгласяването на нѣкакво си русофилство. Не е ли това шарлатанство? Не е ли това маскиране на прѣстъпните намѣрения? — Змии, които се милкуватъ около ти, за да ти ухапятъ по сигурно и по болѣзнено! Декларирайте шумно русофилство, а извѣршватъ дѣла, уговорени съ условие при приемане на властьта, които явно сѫ насочени противъ това русофилство. Викатъ: да бѫдемъ въ добри отношения особенно съ Русия, а отиватъ ти ни продаватъ на нѣмцитъ. Кажете ни, русофилство ли е това и какво? Ахъ, за Бога, признаите, че това е едно подло шарлатанство, кое то така хубаво ви мяза! Хора, хора, до кога ще смѣтате България за кошара, натѣпана съ овци, между, които вие можете да разигравате вълчи си инстинкти? Пазете се отъ пробуденото народно съзнание!

Тронното слово.

Четохме и тронното слово, съ което се запри извѣрѣната сесия на X народно събрание и трѣба съ горестъ на душата си да исповѣдаме горчивината и теготата, която ни причини това прочитане. Макаръ и подписано отъ всичките министри, то носи отпечатъкъ на политически развратъ, съмето на който се поѣ отъ шестъ мѣсца насамъ и който обхвана всички — отъ най малкия до най голѣмия. И вмѣсто да се видѣтъ злитъ послѣдствия отъ тая деморализация, която осѣзателно подяжда държавния строй; вмѣсто да се взематъ мѣрки за ограничение злото, къмъ което систематически ни водятъ днешните фатални дворцови министри, лакеи, този развратъ се подкрепя и му се подготвя почва за вирѣние. А докѣ ще ни доведе всичко това, викой не се погрижа да проучи. Всичко ни ти на къмъ разврата. Най голѣмото доказателство на това е тронното слово по закриване сесията.

Българскиятъ граждани навикнѫхъ на лжитъ на министрите; тѣ се увѣриха, че отъ такива кални личности добро не може да се очаква, обаче, тѣ не вѣрваха, че тия министерски подигравки съ тѣрпѣнието на българскиятъ граждани ще намѣрятъ подкрепа и отъ държавниятъ глава.

Князътъ на България отъ високата на своя тронъ твърди, че съ приеманието договорите за конверсионния 260 милионъ заемъ и прѣдаване въ експлоатация на компанията на источните желѣзници нашата държавна линия Чирпанъ — Но̀ва Загора подъ най тежкитъ и унизителни условия, се давало най правилното разрѣщение на финансия въпросъ. И това той, князътъ, го констатира „съ особено удоволствие“. Ирония, която не може да намѣри оправданието си въ нищо

друго, освѣнъ въ извѣрѣното тѣрпѣние на българина.

Заробванието на България на нѣмско-еврейските банки не е най правилното, а най гибелното разрѣщение на този въпросъ и, света длѣжностъ бѣше на държавниятъ глава, прѣди да изговори тия думи, да се позамили малко и види, има ли у него поне капчица любовъ къмъ тая многострадална България, която чрѣзъ договорите се обрѣче на погибель, или не; и ако той миље интересите ѝ, като свой, не трѣбващо поне така открито да изявява своето удоволствие отъ едни здѣлки, които сѫ отъ естество, да хвърлятъ най голѣми улики върху неговата честь. Нашитъ дворцови министри капитулираха прѣдъ нѣмските банки и това свое капитулиране го исказватъ и чрѣзъ устата и на самия князъ. Особено удоволствие тѣ получаватъ не отъ това, че България се заробва на нѣмските банки, които за въвтрешната и външната ни политика, а отъ това, че цѣната, срѣната която продадоха отечеството си е отъ естество да ги топли и го съ години.

Ако не бѣше голѣма цѣната, нѣмаше да се наложи на България тая капитулация прѣдъ компанията на Хиршовитъ желѣзници съ цѣлъ рѣдъ влодѣянія и жестокости. Това е единъ позоренъ актъ, който уличава въ подкупничество мръсните личности, които по милостъ отъ двореца, водятъ България къмъ опротивяване.

Излизане отъ това безисходно положение имаше, но не се потърси, нито се даде възможност на други да го намѣрятъ.

А това означава, че всичките безакции, произволи, убийства, изнасилвания волята на избирателите, опозоряване всичките държавни и изборни учреждения, биението народните прѣставители вхѣтѣ въ оградата на народното събрание сѫ имали една едничката цѣлъ, прѣкарването на тия опропастителни договори прѣвѣ камаратъ, за да се напълниятъ джобовете на тия, които сега така цанично се надсмиватъ надъ участъта на продадената вече България.

Тѣ сѫ особено доволни, но народа, на гърба на когото се твари тоя тежъкъ и непоносимъ товаръ, макаръ и да мѣлчи, защото най систематически се задушава, лѣсно може да провали този товаръ въ дѣнъ земя, заедно съ авторите му.

На ранитѣ не трѣба да се тури пеперъ!

Това „особено удоволствие“, което се хвърля въ очитѣ на всѣкого не значи друго, освѣнъ посипване разкървавенитѣ рани съ пиперъ.

Ако то се отнасяше до други случаи, а не до договорите, би могло да му се намѣри до нѣгъвъ оправданието, но сега?

Сѫщата подигравка се прави и съ несносното положение на една част отъ българските данъкоплатци, които, поради сушата, рискуватъ да останатъ безъ добитъкъ и не мили не драги.

Прѣставители излѣзли изъ срѣдата на народа, като Л. Дуковъ, издигнѫхъ своя гласъ въ народното събрание и апелираха къмъ кървавото большинство да се отдѣли отъ държавниятъ бюджетъ 1,000,000 лева, които да се раздадятъ на пострадалите, обаче това опрѣскано съ крѣвъ большинство, отпустихъ безотчетни фондове въ размѣръ на 90,000 л. на Грекова и Радославова, а останахъ чуждо къмъ страданията на гладующите. Тѣмъ се показахъ вратитѣ на кассите и лихвоимци, за да се прѣтварятъ съ нови дѣлгове.

И тая явна несправѣдливостъ се възвеличава отъ тронното слово, като актъ на башни грижа къмъ страждущите.

Несправѣдливостъ, слѣдъ несправѣдливостъ се трупатъ; но тия жестоки подигравки ще извадятъ изъ нетърпѣніе тия, които за извѣстни субекти сѫ каналии, но които се наричатъ народъ, който е и дѣйствителнѣятъ господаръ.

Най добрѣ ще е, ако вхѣлена не се раздухва, защото може много лѣсно да се обѣрне въ пожаръ.

Посрѣщанието на Н. Ц. Височество въ г. Плѣвенъ.

Слухътъ за идването на Н. Ц. Височество въ града ни, почна да циркулира още отъ 2-и Юлий. Но при все това, още не се вѣрваше, че князъ ще дойде въ града ни толкова скоро слѣдъ подпишието на договорите, чрѣзъ които България се зароби на нѣмски — чифутски банди. Обаче, когато и градскиятъ глашатай оповѣсти това, съмѣнието поисчовен и мнозина почниха

да си обясняватъ разно цѣльта на това посѣщеніе. На 4-и того цѣлиятъ градъ, — а именно окр. управителъ, градски кметъ, пожарникаритъ, гжѣнничаритъ, шайкитъ и служащите, защото тѣ сега за сега съставляватъ гражданетъ, нѣкой и други чиновници, отидоха на посрѣщане. Въ 5½ часътъ дойде извѣстие, че князъ ще дойде сутринта въ 5 часътъ. Всички се повѣрнаха въ града посрѣдъ прахътъ отъ бурята, която се видяла около това време.

И, дѣйствително, сутринта въ 6 часътъ князъ, заедно съ своя братовчедъ Дукъ Дешартъ, прѣстигнѫхъ на гарата въ Плѣвенъ, посрѣдътъ отъ вчерашните посрѣщачи и други любопитни на брой около 35 души. Отсѫтствието на граждани при това посрѣщане е направило силно впечатление на князъ, който въ отговоръ на прѣстъвието на циганско-шайкаджийски кметъ е казалъ: „Азъ зная, че Плѣвенските граждани сѫ недоволни отъ мене, но скоро ще изгладятъ всички недоразумѣнія“. Десетъ минути слѣдъ прѣстиганието на князъ „ураджитъ“ едва се сѣтили да извикатъ „ура“. На това посрѣщане евреите и турците бѣха викани съ стражари, а манюченитъ искарвани съ агенти.

Тая пъстрота въ посрѣщачите е направила съвѣтъ лошо впечатление на Н. Ц. Височество, който слѣдъ кратко двоумѣние, съдналъ въ пригответи файтонъ и потеглилъ за града, придруженъ отъ другите фаетони, безъ да бѫде акламиранъ поне при трѣгването. Прѣвѣ града сѫщо нигде не е бѣль акламиранъ, макаръ и на дѣвъ три мѣста да е имало събрани на групи по 20— человѣка. Никой не свалилъ поне шапка.

Въ града князъ не се спрѣ нигде, а замина за Гривишкия параклисъ. При излизанието изъ рата конниятъ старши забѣрквъ улиците и князъ биде прѣведенъ изъ една отъ най мръсните улици, прѣвѣ боклуцитъ и вонѣщите испарения на хвѣрлените отъ затвора остатъци отъ храна. Догдѣто мине тия мѣста князъ си е запушилъ носа съ кърпа, защото вонята е била нетърпима.

Околийския начальникъ, за да избѣгне всѣка отговорностъ, когато бѣль запитанъ за тия нечистоти въ града, отговорилъ, че гражданитъ хвѣрляли тоя боклуктъ да става на торъ, за да си торятъ нивите. И тая мерзавъ и низакъ човѣкъ съ гордостъ расправя за тия свои лѣжи, за да испѣкне като герой на низоститъ. Отъ Гривица, гдѣто Н. Ц. Височество е разгледалъ мѣстността и нѣкои памятници, заминъ съ трена, безъ да се вѣрне въ града, на гарата, гдѣто войската отъ мѣстниятъ гарнизонъ дефирира прѣдъ него.

При трѣгването си князъ е съобщилъ, че подарила 1000 лева за бѣдните, но съ условие, че кметството нѣма да ги испие съ шайките, и, слѣдъ като исказалъ удоволствието си отъ добрата стойка и дифилиране на войниците, заминъ обратно съ трена.

Ние ще обѣрнемъ внимание за сега само на распорѣжданията на управителя и кмета, защото тѣ заслужватъ това.

Срѣчу 5-и управителя е пратилъ съобщение до прѣдѣдателя на окр. Сѫдъ и до сѫдебните пристави да се явятъ на посрѣщане, като че тукъ нѣма шефове на други учреждения. Нема само сѫдебните пристави заслужаващи това внимание? Въ своята надмѣнностъ това низакъ човѣче е отишло до самозабравяне. И отъ какво ли? Диващина!

Кметството распорѣжда, распорѣжда, и всичката му распорѣдителностъ се състои въ нѣколко каруци пѣськъ, които стовари на нѣколко мѣста и байракетата, които постави по край гарата.

Но най важното е, че по распорѣжданието на тия дѣвъ важни птици — управителя и кмета съ фаетона на князъ бѣха впрѣгнати градските коне, съ които прѣкарватъ умрѣлите. Да ли това е направено несъзнателно, ние не знаеме, и по скоро допушчамъ, че то е направено повече умишлено, отъ когато несъзнателно. За тия свои распорѣждания управителятъ и кметътъ заслужватъ по единъ орденъ за храбростъ I-ва степенъ, обаче населението отдава на това лошо прѣднаменуване.

Отъ станжлото посрѣщане, Н. Ц. Височество, вѣрваме, е извадилъ заключението, че единъ народъ може да се управлява временно съ насилие; да му се натрапватъ за управници всѣкакви негодия, но отъ това не страда другъ, а особата на господаря, защото индиферентността, която общата маса показва къмъ него, е много почувително подсъщане отъ лакейството и под-

мавзието на двѣ три кални личности, които обществото прѣзира.

Гдѣ бѣхъ гражданинъ? Нема Н. Ц. Височество не знае, че града брои 17,000 жители и че отъ тия 17,000 на посрѣщанието бѣхъ само 30—35 души и при испрашанието сѫщитѣ, плюсъ офицерскитѣ дами, войската и много дѣца?

Повече коментарии сѫ излишни. Вѣхищението и прѣсторенитѣ хвалби оставяме за запитесуванитѣ, които и кога ги плюешъ, казватъ: »росица капе«.

Да, шахмѣ да забравиме, че за това мизливо посрѣщание, общината е похарчила 3 хиляди и словомъ **три хиляди лева**. Какво ще кажете вѣ тѣзи години.

До пътя още.

ДА СЕ РАЗБЕРЕМЪ.

Врѣмѧто лѣти, минава неусѣтно; ходѣтъ на работитѣ често пти губи направлението си, обаче минжлото и противъ щението на мнозина, за пазва се за бѫдѫщето, за да извади на сцената несъобразноститѣ вѣ дѣйствията и думитѣ на нѣкои, които старателно се стрѣмѣтъ да укриятъ тия неприятни тѣмъ слѣди. Това става често пти случаино. Колкото и да се бѣрза, колкото и да се показватъ нетърпѣливи мнозина, обаче, никой не е вѣ положение по рано да измѣни тоя ходъ, докѣто самитѣ обстоятелства не се стекатъ така и извадятъ на сцената минжлите дѣла и думи и ги турятъ вѣ паралелъ съ настоящитѣ. Често пти стечението на тия обстоятелства става по бѣрзо, отколкото може да се прѣдполага. И вѣ тия моменти, вѣ които минжлото, като не гармонира съ настоящето, се показва всичкото несъответствие и противорѣчие вѣ думитѣ и дѣлата на тия, които вѣ стрѣмленето си да минаватъ за послѣдователни, отбѣгватъ и старателно прикриватъ дѣлата на минжлото си.

Такова противорѣчие вѣ дѣлата ние виждаме вѣ партизанскитѣ дѣйствия на кликата, която вѣ колонитѣ на своя органъ „Бдителъ“ днесъ пѣтѣ »вѣнци хваления“ на всичко онова, което, не прѣди години, а прѣди мѣсяци, осаждаше.

И, ако ние днесъ указваме на тия противорѣчия, това правиме не съ цѣль да шиканираме, или обиждаме, а да истѣкнемъ самата истина на лице, и като их направимъ достояние на всички, да снемемъ маската отъ лицата имъ, та всѣки да оцѣни и види, отъ какво сѫ се движили тия лица, които вѣ опозиция ратувахъ противъ всѣки и всичко безразбрано, а на властъ вѣ схваляватъ подлостта и шарлатанията.

За да лѣсне още по релефно всичката шарлатания на тия мними патриоти, които подъ булето на народни доброжелатели, оплакваха сънѣтѣ болки и дертове, ние ще си позволимъ единъ малъкъ обзоръ на дѣйствията имъ отъ нѣколко години насамъ. Само чрѣзъ тоя обзоръ, ние ще можемъ да дадемъ една по добра характеристика на тѣхнитѣ дѣйствия, противорѣчещи на понятието послѣдователностъ.

**

Незавидното положение, вѣ което ги постави 18 Май 1894 година, като сподвижници отъ единъ кървавъ тирански режимъ, какъто бѣше гоя на Стамболова, скоро изчезна за тия негови послѣдователи.

Чрѣзъ лѣжата, измамата и подлизурството, характерни черти на лицата, които стоїтъ на чело на тая клика, намѣриха исходъ отъ това положение. Вѣ това отношение имъ помогна доста много имата и зависието на двѣ лица, които не можехъ равнодушно да гледатъ и други като себе си, ползущи се съ довѣрието на Г-на Д-ръ К. Стоиловъ. Момичта за едно метаморфозиране бѣше удобенъ и уѣщащъ блага за изгубената партия на прѣстолосъздателя. И неговитѣ послѣдователи не се подвоумихъ да плюютъ на идеи и уѣждания (каквото никога не сѫ имали) и да се прогласятъ за послѣдователи на народната партия.

Всичкитѣ вѣзвания, писани отъ тѣхъ по изборитѣ за общински, окрѣжни съѣти и народни прѣдставители отъ 1894 год. сѫ издавани отъ името на народната партия, вѣ бюрото на която влизахъ по първите имъ лица. И съсичанието на Стамболова не ги вѣзмути изначало, вѣ ожидание благата, които властъта имъ бѣ дала и обѣщаваше да имъ даде. Тѣ не се свинѣхъ да се именуватъ народници и да се гордѣятъ съ това име.

Само къмъ края на 1894 година прѣдъ съблазнителната картина, която прѣдставляше златнитѣ тѣлѣцъ, за едно интерпелиране, кой е убиеца на Стамболова, отправено до шефа на народната партия, тури прѣграда на тѣхнитѣ домогвания. Отъ това врѣме насамъ ние ги виждаме вече опозиция на властуващата партия, на която прѣди нѣколко дена бѣхъ съмисленици и се обявихъ за послѣдователи на Радославова.

Вѣ отсѫтствието на подкрепление отъ властъта, съ която винаги сѫ печелили, тѣ не взехъ участие вѣ изборитѣ прѣзъ 1896 година и се ограничихъ съ нѣколко ускѣрблния и инсинуации.

**

Изборитѣ минжихъ, и безъ пѣтъ се съмнѣхъ. Но горчивий хапъ лѣсно не биде прѣглѣнѣтъ. Тѣ почувствуваха досета оѣзателно пѣтънициата и се заехъ съ всички простени и непростени срѣдстия да си отмѣщаватъ. Тѣ напомо се вѣрните подъ знамето на червенитѣ гащи на Съювица и се опѣлчихъ срѣчу властъта и като опозиция, тѣ не виждаха нищо добръ направено отъ неихъ. На всичко почнаха да гледатъ прѣзъ очилата на крайното и низко партизанство.

Сега стрѣлитѣ имъ бѣхъ насочени срѣчу двамата Плѣвенски народни прѣдставители Д. Стояновъ и К. Михайлова. Тѣмъ пнатяквихъ, че не били говорили вѣ народното събрание, че не познавали задачата, която имъ прѣдстои, като народни прѣдставители; че знали да дигатъ само рѣцѣ, като че щомъ едно лице е народенъ прѣдставитель, той трѣбва непрѣмѣнно и да говори. Да, това бѣхъ голосъни обвинения, защо единъ народенъ прѣдставител може да нѣма дарбата да говори, но съ съѣтѣти си да бѫде полезентъ, повече отъ ония, които постоянно говорятъ каквито сѫ днѣсъ разпитъ Генадиевци и Дочоуловци. Тия и подобните тѣмъ инсинуации бѣхъ обикновенитѣ, отправяни срѣчу лицата, които имахъ послѣ добѣстъта да се явятъ срѣчу единъ конверсионецъ заемъ, склоненъ отъ бившето правителство, на условия много по износни, отколкото заема на Начевича, за когото дигахъ по двѣ рѣцѣ тия, които бѣхъ противъ всѣкакви конверсии и не само продаване на наши желѣзници, но и противъ купуването на чужди.

Съ това Стояновъ и Михайлова съѣстно испѣлихъ свойтѣ дѣлъ като народни прѣдставители и доказахъ, че тѣ сѫ самостоятелни хора, че не дѣйствуватъ като автомати, че тѣ иматъ мнѣніе, убѣждение и сѫ вѣ положение да оцѣняватъ послѣдствията и ползатъ отъ всѣко едно дѣйствие на правителството и, като истински народни избранници, останахъ на висотата на положението си до край.

Ами какво направихъ Цв. Каравановъ, Т. Табаковъ и С-и?

**

(Слѣдва).

Убийството вѣ с. Бохотъ.

Вѣ минжия брой спомѣните за станжало то убийство вѣ с. Бохотъ, като се задължихъ да явимъ подробното по него. Сега испѣливаме обѣщанието си.

Прѣди всичко нека явимъ, че убийството не си отпечатъ на партизанство.

На 30 Юни прѣзъ нощта сѫ били расхвѣрляни спомито вѣ нивата на бившай вѣ това село кметъ Андрея Ивановъ, а на 1 Юли вѣчерта срѣчу 2 запалени на сѫщия 80 крѣстци по 17 спопа. Нощната стражъ, състояща се отъ Китанъ, убигия, и другъ единъ, е била вѣ дюгена на кмета Денчо Петковъ. По едно врѣме кметъ ги испраща да обиколятъ около село. Тѣ излизатъ горѣ на баира и виждатъ, че гори спопи, но чие, не могли да знаятъ. Наскоро тѣ видѣли, че на срѣща имъ идѣ човѣкъ. Извикали му да спрѣ, но вмѣсто отговоръ, чулъ се вистрѣль.

Растоянието помежу нощната стражъ и палича е било само около 30 крачки. Коршума минава прѣзъ калпака на Китанъ, безъ да може да му закачи главата. Но Китанъ е мъртвъ вече. Какъ е станжало това? По послѣднитѣ дѣйствия ще ни раскриятъ сѫщността на това мистериозно убийство.

Слѣдъ като убиеца грѣмналъ, другия стражъ, другара на убияния, се спушта слѣдъ убиеца и го гониѣтъ до самитѣ пътни врати до домътъ му. Тукъ отъ умора стражаря пада. Слѣдъ като дошелъ малко на себе си, отива при кмета и му

сѫобщава, че Зачова синъ убилъ Китана, обаче Денчо Петковъ, кмета, му заповѣда да не сѫобщава за това никому, подъ угроза, че Зачовци сѫ опасни хора и нѣма свѣтъ за него. Отиватъ заедно съ кмета до домътъ на Зачевци. Другите останаха вѣнъ, а самъ кмета Д. Петковъ влиза вѣ кѫщата при убиеца и се бавиѣтъ около 20 минути, слѣдъ това излиза и изнася отъ тамъ само единъ пишовъ и казва, че нѣмало друго оружие. До сутринта други обискъ вѣ домътъ на убиеца не е правенъ. Обаче другаря на убияния сѫобщилъ и на жена си, че Зачова синъ убилъ Китана. Прѣдъ прокурора и слѣдователя кмета единъ пътъ казалъ, че правилъ самъ обискъ; втори пътъ казалъ, че не е правилъ. Обаче, какво убиеца, така и другаря на убияния сѫ докарани и се намиратъ вѣ затвора. Жената на стражаря слѣдъ арестуването му, отива при кмета да види, каква е тая работа. Денчо Петковъ јхъ отвежда вѣ една стая на дюгеня си и ѝ запитва, знае ли, кой е убилъ Китана. Тя му сѫобщава, какво мѣжъ є сѫщилъ, че убийцата на Китана е Зачова синъ. Денчо Петковъ съ угроза јхъ заплашва да мълчи и да не казва никому за това, като јхъ увѣдомилъ, че и на мѣжъ є заповѣдалъ за сѫщото. Жената обѣщала, обаче слѣдъ като арестували мѣжъ є, като съучастникъ, тя се явила прѣдъ слѣдственитѣ власти и раскрила всичко, макаръ по рано, както тя така и мѣжъ є да отказали.

Отъ раскрытието направено по убийството се установява, че убиятие не е раненъ съ куршумъ, тѣтъ като коршума е пронизалъ калпака безъ да нарапи. Горната част на черепа е смазана отъ ударъ, вѣроятно съ дипчика на пушката. Отъ този ударъ е умрълъ нещастника. Да се прѣдполага, че куршума е смазалъ черепа, безъ да остави нѣкаква слѣда, е невѣзможно.

Като се взематъ вѣ внимание маниеритѣ на кмета Денчо Петковъ, какво и неспокойствието му при разслѣдането, заплашванията къмъ другия нощенъ стражъ и жена му, твърдѣе за вѣрвание, че устроителя на това убийство е самия кметъ. Обаче, слѣдственитѣ власти ще остановятъ истината и ще ни се да вѣрваме, че по-край това убийство, ще се раскрие и убийството на бившия кметъ Митю Беновъ, убитъ прѣди двѣ години отъ неоткрити и до днѣсъ убийци.

Ние обрѣщаме вниманието на слѣдственитѣ власти вѣрху сѫщениетѣ факти.

МѢСТНИ НОВИНИ

— На 4-и срѣчу 5 двама полицейски стражари № 5 и 14 сѫ влчили изъ улицитѣ и смали съ бой Бото В. Пѣчовъ, слѣдъ което го арестували вѣ участъка. Ние сме указвали и днѣсъ указваме, на такива случаи, защо тѣ ще оставятъ своите слѣди вѣрху здравието на жертвите и ще охарактеризиратъ кръвнишката епоха на сопдийски Грековъ-Радославовъ режимъ. Ние обрѣщаме вниманието на гражднитетѣ вѣрху случаите отъ тоя родъ. Фактътъ е отъ значение още и поради туй, че побойниците вѣ случаи сѫ не шайки, а полицейски стражари. Ние питаме околначалиникъ П. Хесапчиевъ, който обича да се сърди, че изваждаме кирливитѣ му ризи на пазаръ, да ни яви, какви сѫ тия произволи на стражарите му, и когато полицията малтрегира безъ причина хората по улицитѣ, то кой ще се застѫпи за тѣхъ, още повече за почетни хора, като Бото В. Пѣчовъ? Не е ли това признакъ, че е настѫпило врѣме за саморасправия?

— Расправяѣтъ ни очевидци, че Дукъ Дешартъ особено билъ вѣсхитенъ отъ хубавата стойка, краснорѣчие, гиздавостъ, внушителна прѣдставителностъ и краснорѣчие на нашия окр. управител и че вѣ прѣхласването си казалъ: »този човѣкъ, кога Господъ е раздавалъ дарбиѣ, трѣба да е билъ задъ нѣкои врати«.

— На 4 т. м. жителитѣ на с. Д. Джанъ недоволни отъ поведението на своя кметъ, бай Ганю, съставили заявление за бламирането на цѣлия общ. съѣтъ. Научава се Кжно, че се събрали подписи за неговото бламиране. Това го растревожило и той почва да арестува всички ония лица, вѣ които се съмнява. Арестува единого, втори, обискира ги, но нищо. Най-постѣ съмнението му се услъва. Вѣ това врѣме вѣ селото прѣстигватъ двама конни полицейски стражари да наблюдаватъ по ланиято. Кжно се обрѣща къмъ тѣхъ и имъ прѣдлага да се арестува бивши

кметъ, защото, ужъ, поднасялъ заявление за бунтъ противъ държавата. Стражаритъ обискиратъ по-соченото лице и намѣрватъ заявлението за блатирането на Кено, и го арестуватъ. Това разтревожило населението. Събиратъ се около 200 души прѣдъ общинската канцелария и искатъ не-прѣмѣнното освобождаване на арестувания. Стражаритъ освобождаватъ арестувания, но бай Ганю Долно Джбнишки, не дава заявлението. Събраното множество иска да се повърне и заявлението. Най послѣ стражаритъ го взематъ отъ кмета, "бай Ганю", и го повръщатъ на населението. Единъ измежду тѣхъ го прочита съгласъ. Стражаритъ съставляватъ актъ, че кмета клевети, а населението още на сѫщото мѣсто покрива съ повече отъ 200 подписа заявлението. — Тоя неустѣпъ е съвършено убилъ духътъ на бай Ганю, който нѣма очи да гледа населението. Тоя походъ на бай Ганю излѣзълъ много несполучливъ. Вѣрваме, че врѣмето ще го вразуми и скоро ще го видимъ въ рѣдоветъ или на демократитъ или социалистъ съ бѣла кърпа на глава.

— На 28 срѣщу 29 Юлий е изгорѣно спон-
ето на Костадинъ Недѣлковъ отъ с. Буковлѣкъ.
Кмета дошель слѣдъ два дена и безъ да направи
нѣщо, заминалъ за Плѣвенъ. Управия!

— Нѣкой отъ селскитѣ новоиспечени правител-
ственни кметове сѫ почихли съвършено да тѣ-
роризиратъ съселянитѣ си. Воловетъ имѣ се взе-
матъ отъ полето и държатъ по два три дена въ
общински оборъ. Кукурузитъ на опозиционерите
сѫ почти развалени. Добитъка на правител-
ственитѣ свободно пасе изъ кукурузищата и, ако нѣкой се оплаче на кмета, послѣдниятъ го праща
при сѫдията. Хората се чудятъ, какво ще пра-
вятъ, ако тия нѣща не се прѣкратятъ. Чухме
мнозина да се заканватъ за саморасправа. Аслж
и друго не остава. „Куче, което не знае да лае,
вкарва вълка въ кошарата“, казва пословицата; сѫ-
щето може да се приложи и въ случаи. И ние
кажемъ, че новоиспечениятъ правителственни
кметове, които не умѣятъ да омиrottворятъ на-
селението, ще ги заставатъ на саморасправа
съ тѣхъ. Нека бѫде извѣстно, че и тѣрпѣнието
има своитѣ граници.

— 8-т. м. Врачанецъ Какумъ е вземалъ
дестгодишното момиченце Аника Янчова и ѝ за-
вежда у домаътъ си. Това е било около $11\frac{1}{2}$
частъ по турски. Башата се научава отъ свидѣтели,
че дѣтето му е отвѣдено въ еврейска
кѫща и гдѣ и отива да го дири, обаче еврей-
на скрива дѣтето и казва на башата, че не е
виждалъ такова момиченце. Башата отива за по-
лицейска помощъ и въ това врѣме еврейна Ка-
кумъ извежда момиченцето отъ домаътъ си. То-
ва е било около $2\frac{1}{2}$ частъ по турски. По
това въпросъ ще се повърнемъ въ слѣдующия брой.

— На 6 т. м. единъ циганинъ съ нѣколко
свой аркади се спрѣль до сладкарницата „Пчела“,
гдѣто е билъ и Табаковъ. Вѣпросний циганинъ
слѣдъ нѣколко тихи приказки, види се
отъ гнѣвъ, почналъ да вика „дай ми пари бѣ,
нали ний тѣ избрахме, ще те изберемъ пакъ
другъ пакъ“. Но Табаковъ, за да се освободи отъ
циганина, му казалъ „върви при цанковистъ, ти
си цанковистъ“. Но циганина пакъ завикалъ „азъ
не сѫмъ цанковистъ бѣ, азъ сѫмъ стамболистъ,
нали ний тѣ избрахме“ и при тѣзи думи си заминалъ,
като казалъ „ще дойде и други изборъ,
ще видимъ“. Питаме сега г-нъ Табаковъ, какво
каже на това, дали и циганинъ не си при-
наватъ, че тѣ сѫ го избрали, а не земледѣлеца,
който плаща данъка честно. — Думата има г.
Табаковъ.

— **Помози Богъ,** ще кажемъ ний г-ну Ра-
дославову съ тия такива негови радослависти, а имен-
но, които сѫ отъ турско врѣме като радослависти бай
Ганю, бившъ народникъ, цанковистъ, а сега кметъ
въ с. Д. Джбникъ, който съ разни лѣжи иска да
прѣвлече свойтѣ съселени. Една отъ подлитѣ негови
лѣжи е: при идванието по агитация на тур-
ско-циганскитѣ избраници, той въ прѣдвидчи-
етъ на този дене даде свойтѣ кметско приказание
на барабанчика да покани селянитѣ да дойдатъ
на други дене да послушатъ сказка по земле-
дѣлътието. Разбира се, селянитѣ, интересуващи се
на другия дене дойдохъ, но като видяхъ пристига-
нието на кърваво избранитѣ народни прѣда-
тели **Табаковъ, Щирковъ и Каравановъ**, раз-
брахъ, каква сказка по земледѣлътието ще имѣ се
държи, разбрахъ подлата лѣжа на своя кметъ,
като всички се погнусихъ и си отидахъ. — Ето

съ каква подла лѣжа и, много други подобни, то-
зи напѣтъ отъ турско врѣме радославистъ, всенап-
вѣстния **Кено Атанасовъ**, иска да прѣвлече Д.
Джбнишкото население. Прочие . . . пакъ ще
кажемъ „Помози Богъ г-ну Радославову съ таки-
ва негови спартизани — **Бай-Ганюви**“.

с. Д. Джбникъ, 7 Юлий 1899 г.

Единъ Земледѣлецъ.

— Съ указъ № 321 отъ 3 Юлий всички-
тѣ окрѣжни съвѣти и постоянна комиссия сѫ рас-
турени. Трѣбващо на всичкитѣ безакония, извѣр-
шени отъ днешното натрапено дворцово лакей-
ско правителство, да се тури единъ вѣнецъ. Тоя
вѣнецъ се тури съ растурването на окрѣжните
съвѣти. Съ това, вѣрваме, всичкитѣ Радославови
гладници ще се настанятъ на служби и нѣма да
му тропатъ вратитѣ. Нещастна Бѣлгария, че е
испаднала въ рѣцѣтѣ на такива пладнешки раз-
бойници, които безконтролно си разиграватъ ко-
ня. До ще денъ, когато за всички тия безакония
ще се дава отчетъ; тогава ще ги видимъ.

— **Едно рационално срѣдство за уволня-
ване на учителитъ.** Искате ли да уволните учи-
телитѣ отъ селото си, съставяйте имъ актове, че
злословили по адресъ на Н. Ц. Височество и Да-
настията. Тия актове испратете до околийскитѣ
началници и окр. управител. Рецептата е сигур-
на и бѫдете увѣрени, че ненавистните вами учи-
тели ще бѫдятъ уволнени, защото окр. управи-
телъ, гр. кметъ и назначената врѣменна п. ком-
исия сѫ съ тѣло прѣданни на княза и вѣлно-
думеца трѣбва да бѫде уволненъ. Така е напра-
вила Г. Митрополската община съ учителя си Д.
Яневъ, който сигурно ще бѫде уволненъ, защото
не симпатизира на крадѣца Пачо Щѣковъ, който
въ битността си кметъ на тая община алоупо-
тѣби 15.000 л. общински пари.

— Въ с. Садовецъ еще минжалата година е
заловенъ единъ безпритежателъ конь — юва. До
днесъ за тоя конь не е още съобщено въ п. ком-
исия и коня служи за ъздение отъ служащите.
Има ли намѣрене г-нъ кметъ да съобщи на на-
чалството си за тоя конь и не съставлява ли то-
ва задържание прѣстъпление?

— Прѣдуправѣждаваме акционеритѣ на Д-то
„Нива“ да се пазятъ тѣ участъ, които имѣ
се готви съ заявлението, което сега се разнася
на подпись. Съ това заявление акционеритѣ, ка-
то гарантиратъ прѣдъ Банката за Дружеството,
ставатъ сѫщеврѣменно поржители, та, ако дру-
жеството не може да исплати дѣлгътъ си на Бан-
ката, акционеритѣ се задъжаватъ да го испла-
тятъ. Примката е много искусно сплѣтена, за-
това, акционери, повечето отъ които се вече безъ
ниви, волове и кѫщи, пазѣте се, като отъ огньи
и не подписвайте фаталното заявление, което ще
ви се поднесе за подписание.

— В. „Сливенъ“ въ послѣдния си брой
съобщава, че въ слѣдующия си брой ще съобщи
имената на подкупенитѣ депутати и кой колко е
взелъ. »Сливенъ« съобщава, че компанията на ис-
точнитѣ желѣзници е отпустихла 360,000 лева
въ злато въ нѣколко чека и че редакцията знае
на кои депутати отъ болшинството сѫ раздадени
тия пари два дена прѣди гласуването на дого-
воритѣ. Други 7 милиона лева сѫ били отпуст-
нати, спорѣдъ сѫщия вѣстникъ, за голѣмѣтѣ. Ние
ще въспроизведемъ тия имена въ вѣстника си,
защото бѣлгарскиятъ народъ трѣбва да знае име-
ната на тия свои извѣрги синове, които срѣщу
подкупъ, продаватъ интереситѣ на отечеството си.
Това е нѣщо повече отъ Панамската афера, която
прѣди години развижи Франция.

— Цвѣтко Павловъ отъ с. Бѣленичево, кой-
то разби минжалата година общинската канцелария,
за да онищожи нѣкои и други слѣди отъ бивши
прѣстъпления, е осъденъ на 4 годишъ затворъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 6160

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣд-
ното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнѣ
вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ
канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими
имоти находящи се въ Гор. Митрополия а именно:

- 1) Нива въ мѣстността „Бариче“ отъ 6 декара и 9 ара оцѣнена 21 л.; 2) Нива въ мѣстнѣ „Къмъ Пожара“ отъ 8 декара и 7 ара оцѣнена 27 лева; 3) Нива въ мѣстнѣ „Къмъ Пожара“ отъ 10 декара и 3 ара оцѣнена 32 л.; 4) Ливада въ мѣстнѣ „Подъ Село“ отъ 1 декарь и 7 ара оцѣнена 10 л.; 5) Нива въ мѣстнѣ „Подъ Село“ отъ 4 декара 7 ара оцѣнена 15 л.; 6) Нива въ

мѣстнѣ „Цѣленитѣ“ отъ 4 дек. 6 ара оцѣнена 15 лева;
7) Нива въ мѣстнѣ „Цѣленитѣ“ отъ 10 декара и 10
ара оцѣнена 33 лева; 8) Ливада въ мѣстнѣ „Шоварна“
отъ 2 декара и 8 ара оцѣнена 15 лева; 9) Нива въ мѣст-
ността „Обора“ отъ 7 дек. и 2 ара оцѣнена 24 лева;
10) Нива въ мѣстнѣ „Обора“ отъ 5 дек. 3 ара оцѣнена
18 лева; 11) Нива въ мѣстнѣ „Гор. Шаварна“ отъ 11
декара 2 ара оцѣнена 34 лева; 12) Нива въ мѣстнѣ „Гор-
ни Шаварна“ отъ 11 дек. 4 ара оцѣнена 35 л.; 13) Ни-
ва въ мѣстнѣ „Старите лози“ въ декара 9 ара оцѣнена 21
левъ; 14) Лозе въ мѣстнѣ „Шаварна“ отъ 2 дек. оцѣнена
12 лева; 15) Грѣстелникъ въ мѣстнѣ „Подъ Село“ отъ
8 ара оцѣнена 4 лева; 16) Бостанъ въ мѣстнѣ „Шавар-
на“ отъ 5 ара оцѣнена 4 лева; 17) Грѣстелникъ въ мѣст-
ността „Горна Шаварна“ отъ 6 ара оцѣнена 4 лева и
18) Двѣ кѫщи въ село Одѣрне покрита съ прѣстъ и
кермици съ двора около 6 декара оцѣнена 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петко Еачочъ
отъ с. Одѣрне не е заложенъ продава се по възискане-
то на Димитър Г. Маринчовъ отъ гр. Свищовъ за 520
леви лихвитѣ и разноситѣ по испльнителния листъ № 4914 на Плѣвенъ. Окол. Миров. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.
Разглеждането книжата и наддаванието може да
става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.
гр. Плѣвенъ, 7 Юлий 1899 год.

Дѣло № 378 / 93 г.

1—2

Сѫдеб. приставъ: М. Сливковъ

№ 6159

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣд-
ното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнѣ
вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ
канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими
имоти находящи се въ Радиненското землище а именно:

- 1) Една нива 5 декара 8 ара мѣстнѣ „Подъ Ка-
менски Пѣтъ“ оцѣнена 18 лева; 2) Нива 5 декара 7 ара
мѣстнѣ „Долни Трапъ“ оцѣнена 18 л.; 3) Нива 11 декара
5 ара мѣстнѣ „Каменски Пѣтъ“ оцѣнена 36 л.; 4) Нива
12 дек. 5 ара мѣстнѣ „Камен. Пѣтъ“ оцѣнена 39 лева;
5) Нива 7 декара 8 ара мѣстнѣ „Камен. Пѣтъ“ оцѣнена
24 л.; 6) Нива 3 дек. 6 ара мѣстнѣ „Камен. Пѣтъ“ оц.
12 л.; 7) Нива 9 дек. мѣстнѣ „Камен. Пѣтъ“ оцѣнена 27 лева;
8) Нива 12 дек. мѣстнѣ „Ловч. Пѣтъ“ оцѣнена 36 лева;
9) Нива 12 декара 7 ара мѣстнѣ „Ловч. Пѣтъ“ оцѣнена 39 лева;
10) Нива единъ декаръ 1 аръ мѣстнѣ „Джизиъли Чукуръ“ оцѣнена 30 л.; 11) Ливада 2 дек.
мѣстнѣ „Край Осѧма“ оцѣнена 8 л.; 12) Ливада 9 ара
мѣстнѣ „Въ Гората“ оцѣнена 4 л.; 13) Бранице 1 дек.
мѣстнѣ „Въ Гората“ оцѣнена 4 лева; 14) Лозе 1 лекарь
и 3 ара мѣстнѣ „Карталь Баиръ“ оцѣнена 5 лева; 15) Ло-
зе 9 ара мѣстнѣ „Долни Лоза“ оцѣнена 5 лева; 16) Кѫ-
ща построена отъ керпичъ и дѣрвенъ материалъ по-
крита съ керемиди съ три отдѣления съ двора около
5 декара въ двора два хамбара „въ долната махла“
оценена 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Христо Митовъ
отъ с. Радиненецъ не заложенъ продава се по възискане-
то на Георги Данчовъ отъ гр. Плѣвенъ за 570 л.
лихвитѣ и разноситѣ по испльнителния листъ № 5480
на Плѣвенски Окол. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да
става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 7 Юлий, 1899 г.

Дѣло № 718 / 98 год.

1—2

Сѫдеб. приставъ: М. Сливковъ

№ 10295

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣд-
ното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнѣ
вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ